

Sygn. akt V S 210/24

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Beata Gutkowska

Sędziowie: Aleksandra Łączyńska

(del) Dorota Walczyk

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2024 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi Zbigniewa Saraty

na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy toczącej się
przed Sądem Rejonowym dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie, sygn. akt I C 3456/19

postanawia:

1. stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie, pod sygn. akt I C 3456/19 nastąpiła przewlekłość postępowania, która miała miejsce w okresie od 10 czerwca 2019 r. do dnia 23 września 2024 r.;
2. przyznać skarżącemu Zbigniewowi Saracie od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie kwotę 4.500 (cztery tysiące pięćset) złotych;
3. oddalić skargę w pozostałym zakresie;
4. zwrócić skarżącemu Zbigniewowi Saracie kwotę 200 zł (dwieście złotych) uiszczoną tytułem opłaty od skargi i polecić jej wypłacenie z rachunku Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie;

02040083

UZASADNIENIE

Zbigniew Sarata w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie o sygn. akt I C 3456/19, o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 18.250 zł. nakazanie sądowi podjęcia stosownych czynności zmierzających do zakończenia postępowania w sprawie oraz o zasądzenie kosztów postępowania skargowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę Prezes Sądu Rejonowego wnosi o oddalenie skargi jako bezzasadnej.

Sąd Okręgowy zaważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ww. ustawy strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Sąd Okręgowy poddał analizie terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd Rejonowy.

Pozwem z dnia **10 czerwca 2019 r.** Spółdzielnia Mieszkaniowa Migdałowa wniosła o zasądzenie od pozwanego Zbigniewa Saraty i Zofii Maciejewskiej - Saraty kwoty 6.540,26 zł i obciążenie pozwanych kosztami procesu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia **23 czerwca 2019 r.** Sąd uwzględnił powództwo. Nakaz został odebrany przez pozwanego w dniu 16 lipca 2019 r., a przez pozwaną 17 lipca 2019 r.

Pismem z **30 lipca 2019 r.** pozwani wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty.

W dniu **13 sierpnia 2019 r.** akta sprawy przekazane zostały do I Wydziału Cywilnego i sprawa została przydzielona poprzez SLPS do referatu Asesora Sądowego Alicji Klimas.

Zarządzeniem z dnia **19 listopada 2019 r.** nakazano doręczyć sprzeciw pełnomocnikowi powoda i zobowiązano go do zajęcia stanowiska oraz przedstawienia

wniosków dowodowych. Pismem z **28 stycznia 2020 r.** powód zajął stanowisko w sprawie, w tym zwrócił się o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. rozliczeń.

W dniu **3 lutego 2020 r.** wyznaczono termin rozprawy na dzień 11 maja 2020 r. Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2020 r. do sprawy I C 3456/19 dołączono sprawę II C 235/20 pomiędzy tymi samymi stornami. Rozprawa w dniu 11 maja 2020 r. nie odbyła się ze względu na ograniczenia w funkcjonowaniu Sądu wywołane pandemią Covid-19.

Zarządzeniem z dnia **9 lipca 2020 r.** zobowiązano powoda do zajęcia stanowiska w przedmiocie sprzeciwu pozwanych wniesionego w sprawie II C 235/220. Pismo pełnomocnika powoda wpłynęło w dniu 24 lipca 2020 r.

Zarządzeniem z dnia **25 sierpnia 2020 r.** rozprawę wyznaczono na dzień 4 stycznia 2021 r.

W dniu **23 grudnia 2020 r.** pozwani złożyli pismo procesowe zwracając się o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sporządzonej w innej sprawie. Zarządzeniem z dnia 29 grudnia 2020 r. termin rozprawy zmieniono ze względu na nieobecność prezesa zarządu powoda, który miał być, przesłuchiwany i ustalono na dzień 8 kwietnia 2021 r.

Na rozprawie w dniu **8 kwietnia 2021 r.** doszło do przesłuchania prezesa zarządu powoda. Rozprawę odroczone bez terminu, a pełnomocnika powoda zobowiązano do uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Dowód z opinii biegłego dopuszczono postanowieniem z dnia **20 września 2021 r.** Opinia biegłego wpłynęła do akt 14 grudnia 2021 r. Zarządzeniem z dnia 17 grudnia 2021 r. nakazano opinię doręczyć stronom.

Pismem z **22 lutego 2022 r.** pełnomocnik powoda wskazała, że nie kwestionuje opinii. W dniu **22 marca 2022 r.** wpłynęło pismo pozwanego z uwagami do opinii.

Kolejno zarządzeniem z dnia **2 października 2022 r.** sprawę skierowano do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym i wyznaczono stronom termin do zajęcia stanowiska końcowego.

W dniu **12 października 2022 r.** wpłynęło pismo Zbigniewa Saraty kwestionujące możliwość rozpoznawania sprawy na posiedzeniu niejawnym. Dnia **2 stycznia 2023 r.** zgłosił się nowy, pełnomocnik powódki.

W dniu **31 lipca 2023 r.** wpłynęło do akt pismo pełnomocnika powoda zawierające nowe wnioski dowodowe.

Zarządzeniem z **8 września 2023 r.** nakazano doręczyć je pozwany i określono termin na odniesienie się.

Pismo pozwanych wpłynęło do Sadu w dniu **29 września 2023 r.**

W dniu **12 października 2023 r.** wydano zarządzenie o skierowaniu sprawy na posiedzenie niejawne. Z uwagi na uchylenie przepisów będących podstawą poprzedniego zarządzenia w tym względzie, określono stronom termin na zajęcie stanowiska końcowego.

Kolejne postanowienie wdane zostało już po wniesieniu skargi na przewlekłość postępowania w sprawie w dniu **22 sierpnia 2024 r.** i postanowieniem tym polecono dopuścić kolejny dowód z opinii uzupełniającej.

W ocenie Sądu Okręgowego zaprezentowany powyżej przebieg postępowania prowadzi ona do wniosku, że uzasadniony jest zarzut przewlekłości postępowania w rozumieniu art. 2 ust. 1 przytoczonej ustawy. Jak bowiem wyjaśnił Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 22 marca 2007 r. przewlekłość postępowania zachodzi, gdy jest ono długotrwałe, prowadzone rozwickle i trwa ponad konieczność wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych niezbędnych do końcowego rozstrzygnięcia, będących w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością sądu (sygn. akt II S 1/07, Lex nr 269383). W tym miejscu przywołać należy pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie III SPP 23/17, że warunkiem zasadności skargi na przewlekłość postępowania jest przede wszystkim niezakończenie postępowania w rozsądnym terminie.

W ocenie Sądu Okręgowego przebieg postępowania daje podstawy do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie zaistniała przewlekłość postępowania. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na ogólny czas trwania postępowania przed Sądem Rejonowym, który wynosi do chwili wniesienia skargi ponad 5 lat, a w sprawie niniejszej nadal nie zapadło orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. Ponadto za stwierdzeniem przewlekłości przemawia także ostatnia, ponad 10 miesięczna bezczynność, która przerwana została wniesieniem nn. skargi. Co więcej pomimo odebrania końcowych stanowisk w sprawie Sąd ostatnim postanowieniem dopuścił kolejny dowód z opinii biegłego, który z całą pewnością przeciągnie jeszcze czas procedowania w sprawie co mało prawdopodobnym czyni zakończenie postępowania w pierwszej instancji jeszcze w tym roku.

Zdaniem Sądu Okręgowego tak długie, ponad 5 letnie procedowanie w sprawie niezależnie od przyczyn opóźnienia, skutkować musi stwierdzeniem, iż w niniejszej sprawie doszło do przewlekłości postępowania.

Zdaniem Sądu Okręgowego, również okoliczność, że w miesiącach marzec-maj 2020 r. sądy działały w ograniczonym zakresie z powodu pandemii wirusa COVID-19, nie stanowi wystarczającego usprawiedliwienia dla tak długiego rozpoznawania sprawy. Nawet zatem nieuwzględnienie okresu od marca do maja 2020 r. nie może skutkować oddaleniem skargi.

Sąd Okręgowy uznał bowiem, iż sprawa niniejsza nie ma nadmiernie skomplikowanego charakteru, a sam fakt konieczność dopuszczenia w niej dowodu z opinii biegłego nie może także uzasadniać przewlekłości i skutkować oddaleniem skargi zgodnie z wnioskiem prezesa.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Okręgowy uznał skargę za uzasadnioną i na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy orzekł jak w pkt. 1 postanowienia.

W ocenie Sądu Okręgowego w realiach sprawy niniejszej zasadnym jest zatem zasądzenie kwoty 4.500 zł na rzecz skarżącego. Okres opóźnienia nie uzasadniał w ocenie Sądu Okręgowego przyznania sumy wnioskowanej w skardze. Stosowanie bowiem do art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r., sąd przyznaje na żądanie skarżącego od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości od 2.000 zł do 20.000 zł, przy czym wysokość sumy pieniężnej wyznaczona w tych granicach wynosi co najmniej 500 zł za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania. W ocenie Sądu Okręgowego kwota 1.000 zł za każdy rok dotychczasowego postępowania jest odpowiednia i uzasadniona w niniejszym przypadku. W pozostałym zakresie należało zatem żądanie oddalić.

O zwrocie opłaty od skargi rozstrzygnięto na podstawie art. 17 ust. 3 ww. ustawy.

04040083